

BOLLEN WAAR DE BRUINVISSEN OOIT ZWOMMEN

De eerste bollen bloeien al

Foto's en tekst JOOP DUIJS

Nu kaal, straks weer vol kleurige reukers.

Rijkswaterstaat is begonnen met het versterken en vernieuwen van de Afsluitdijk, een klus die in 2022 klaar moet zijn. 28 mei a.s. is het 87 jaar geleden dat het laatste stukje in de Afsluitdijk werd gedicht. Een gebeurtenis die de hele wereld overging en in de landelijke pers prachtig werd beschreven: “En Grietje tilde haar rokken op, tot hoger dan haar molton onderbroek en samen met een paar dijkwerkers, elkaar wankelend ondersteunend, strompelde zij als eerste van Noord-Holland naar Friesland”. In werkelijkheid overbrugde de 30-jarige Grietje Bosker uit Hippolytushoef – ze werd bijna honderd jaar oud – rond het middaguur alleen het laatste open stukje in de Afsluitdijk, zes kilometer ten oosten van Den Oever. Daarmee was de Zuiderzee eindelijk getemd. Na de stormvloed van 1916, waarbij opnieuw grote delen van Friesland, Overijssel, Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Holland onder water kwamen te staan, werd besloten het plan-Lely uit te voeren en de woeste binnenzee af te sluiten.

Bruinvissen en robben waren tot dan vaste gasten langs de kust van onze provincie. Niet alleen zo'n vierduizend vissers, ook zij maakten jacht op de bot, garnalen, haring, paling, spiering en ansjovis die in grote getale de Zuiderzee inzwommen. Vanuit Elburg, Urk, Lemmer, Spakenburg, Volendam, Uitdam, Bunschoten, Huizen, Enkhuizen en Marken voeren de botters elke zondagavond uit, waar na de aanleg van de Afsluitdijk al snel een einde kwam. De vissers gingen werken op het vasteland; blauwe golven maakten plaats voor groene polders.

De haven van Middenmeer waar ook campers welkom zijn.

Het eiland Wieringen was al vanaf 1924 via de Amsteldiepdijk verbonden met het vasteland en de Wieringermeerpolder viel in 1930 droog. Tijdens het droogmalen bleef een school bruinvissen er gewoon rondzwemmen en zo ontstonden de namen Dolfijnweg en Dolfijntocht. Namen die intrigeren en daarom een reden af te reizen naar Middenmeer, dat in hetzelfde jaar als de Afsluitdijk ontstond, voor de 7 kilometer lange Dolfijnenroute.

De weg herinnert nog altijd aan de bruinvissen die hier rond bleven zwemmen tijdens het droogmalen.

Het dorp oogt nog steeds als een echte plattelandsgemeente ondanks de komst van de datacentra van wereldconcerns als Microsoft en Google en de naburige broeikassen, die de vrijkomende warmte van de servers gebruiken. Niet alleen werknemers van de datacentra, maar ook honderden Polen, werkzaam in de broeikassen en bollenteelt, vinden in de omgeving werk.

Maar de Middenmeeders halen nog steeds hun snacks bij Jan Patat bij de haven waar plezierjachten liggen te wachten op het mooie weer. Ook is er het hele jaar ruimte voor zes campers, die gebruik kunnen maken van het toiletgebouw, de stortplaats voor het chemische toilet, een wasserette en elektrische aansluitpunten. En daar wordt flink gebruik van gemaakt, zien we als we de Wieringerwerfvaart oversteken op weg naar de omringende polders. Waar het kaal, stil en weids is en alles rechttoe, rechtaan. Maar je ruikt er de lente, ziet het groen ontluiken en de eerste knoppen zich openen. Over een fietspad lopen we een paar kilometer langs de eind van deze maand weer veelkleurige akkers tot we bij de Dolfijnweg aankomen. Vriendelijke mensen hier. Bijna iedere autobestuurder en fietser steekt de hand op, alsof ze blij zijn dat je even langskomt. Ook de smalle Dolfijnweg is loodrecht en leidt ons langs boerderijen waar op de erven kratten voor de

bloemenbollen metershoog staan opgestapeld. In de tuinen grote speeltoestellen voor de (klein)kinderen, want je zult ze toch moeten vermaken in een omgeving waar buiten het bloembollenseizoen eigenlijk alleen maar af en toe een fazant uit de bossages wegschiet of een haas angstig wegzoeft.

Bruggetje dat speciaal voor de wandelaars is aangelegd.

Net op het moment dat je jezelf afvraagt wat je hier nou eigenlijk doet, slaan wij bij routepaaltje 37 rechtsaf de landerijen in. En daar wordt het gelijk een stuk spannender, helemaal als hier straks weer de tulpen bloeien. We volgen een groenstrook langs de afwateringsslootjes, steken een speciaal voor wandelaars aangelegd bruggetje over en genieten van de stilte die alleen wordt gebroken door het geblaf van de Rottweilers van hondenkennel Dutch Onyx iets verderop. Onderweg passeren we een achtergelaten machine die gebruikt wordt bij het bollenplanten, waarna we bij de Huis van Middenmeer, dat zich afficheert als “inspiratiebron voor binnen en buitenleven”, weer op het fietspad komen dat ons in Middenmeer terugbrengt. Leuk ommetje voor de maanden april en mei als de bollen bloeien!

Achtergelaten werktuig.

Bij paaltje 37 begint het echte avontuur.

7.75 km

Honden verboden. Horeca bij Jan Patat bij het begin- en eindpunt en eetcafe Bella Italia, Torenstraat.

Start Brugstraat 2, Middenmeer bij paaltje nr. 34. U loopt naar 35-39-38-30-37-36-35-34. Route is geheel uitgezet met gele pijlen.

Meer wandelen in Noord-Holland:

www.wandelnetwerknoordholland.nl

Begin- en eindpunt bij de haven van Middenmeer.

